

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення Вченої ради
Інституту правотворчості та
науково-правових експертиз
Національної академії наук
України
25 січня 2024 р., протокол № 1

Голова Вченої ради

 Олексій КОТ

Введено у дію наказом
ІІрНПЕ НАН України
від 30 січня 2024 р. № 14

Положення
про відділ публічно-правових досліджень
Інституту правотворчості та науково-правових експертиз
Національної академії наук України

Київ – 2024

1. Загальні положення

1.1. Відділ публічно-правових досліджень (далі – відділ) є структурним підрозділом Інституту правотворчості та науково-правових експертиз Національної академії наук України (далі – Інститут).

1.3. У своїй діяльності відділ керується Конституцією України, Законами України «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про наукову і науково-технічну експертизу», «Про правотворчу діяльність», іншими законодавчими та підзаконними нормативно-правовими актами України, Статутом Національної академії наук України, Статутом Інституту правотворчості та науково-правових експертиз Національної академії наук України (далі – Статут), рішеннями Вченої ради Інституту, наказами директора, розпорядженнями і дорученнями керівництва Інституту та цим Положенням.

1.4. Положення про відділ, зміни та доповнення до нього затверджуються Вченою радою Інституту.

2. Основні завдання відділу

2.1. Основними завданнями відділу є:

2.1.1. Проведення фундаментальних і прикладних досліджень за основними напрямками наукової діяльності Інституту, спрямованих на одержання та використання нових знань у сфері правового регулювання публічно-правових відносин в період повоєнного відновлення України, зокрема, нормативно-правових основ діяльності органів, які здійснюють державну регіональну політику в сфері планування відновлення регіонів та територій, що постраждали внаслідок збройної агресії проти України, трансформації підходів до механізмів координації діяльності територіальних органів центральної виконавчої влади, функціонування органів місцевого самоврядування, реформування системи правоохоронних органів, зміцнення системи суддівського самоврядування та інших органів юстиції для ефективної реалізації заходів плану відновлення України, інституційних чинників підвищення ефективності антикорупційної реформи, проблемних аспектів управління державними стратегічними активами, посилення державного захисту заявників, свідків, потерпілих в умовах збройного конфлікту, сучасних проблем інтеграції внутрішньо переміщених осіб, зовнішніх мігрантів після повернення до України, правові аспекти забезпечення належної комунікації між громадянським суспільством, правовою державою та особою у післявоєнний період, організаційно-правових проблем досягнення Цілей сталого розвитку України.

2.1.2. Реалізація заходів для інституційного забезпечення виконання покладених на НАН України завдань, визначених частиною 4 статті 22, частиною 3 статті 44 Закону України «Про правотворчу діяльність».

2.1.3. Виконання на замовлення органів державної влади та місцевого самоврядування, судових та правоохоронних органів, громадських об'єднань, юридичних та фізичних осіб науково-правових експертних досліджень, підготовка за їх результатами науково-правових висновків.

2.1.4. Надання за запитами та зверненнями Конституційного Суду України, Верховного Суду, інших судових та правоохоронних органів наукових та науково-консультативних висновків з питань діяльності цих органів.

3. Повноваження відділу

3.1. З метою виконання покладених завдань відділ наділений наступними повноваженнями:

3.1.1. Приймати участь у формуванні основних напрямів наукової діяльності Інституту, підготовці пропозицій з відкриття нових наукових робіт.

3.1.2. Планувати свою діяльність відповідно до Стратегії розвитку Інституту та щорічних тематичних планів наукових досліджень Інституту, брати участь у реалізації програм і проєктів.

3.1.3. Здійснювати підготовку монографій, збірників наукових праць, коментарів законодавства, законопроєктів, науково-методичних матеріалів тощо.

3.1.4. Розробляти проєкти та надавати обґрунтовані пропозиції щодо нормативно-правових актів і документації наукового характеру.

3.1.5. Надавати консультаційні та інформаційні послуги з питань, які стосуються сфери діяльності відділу.

3.1.6. Організовувати та брати участь в проведенні наукових заходів (конференцій, форумів, семінарів, круглих столів тощо).

3.1.7. Налагоджувати та підтримувати зв'язки з закладами вищої освіти, науковими установами України та зарубіжжя, іншими заінтересованими установами та організаціями.

3.2. Відділ звітує про наукову та організаційну діяльність перед Вченою радою Інституту не рідше одного разу на рік.

3.3. Перелік повноважень, що передбачені цим Положенням, не є вичерпним. Для виконання покладених на відділ завдань і функцій він може наділятися іншими правами, якщо це не суперечить законодавству України та Статуту.

4. Структура та управління відділом

4.1. Структура та штатна чисельність відділу визначається штатним розписом Інституту, виходячи із основних завдань відділу, рівня бюджетного фінансування.

4.2. Відділ очолює завідувач, який обирається на конкурсних засадах і призначається на посаду директором Інституту за погодженням з Президією НАН України на строк не більше 5 років з правом переобрання ще на один строк.

На посаду завідувача відділу призначається особа, яка має вищу юридичну освіту, науковий ступінь доктора юридичних наук або доктора філософії (кандидата юридичних наук), не менше п'яти років досвіду, за останні п'ять років не менше 10 публікацій, у тому числі не менше однієї у періодичних виданнях, включених до міжнародних наукометричних баз, та/або патентів.

4.3. Компетенція завідувача відділу визначається відповідно до законодавства України, Статуту та посадової інструкції, яка затверджується директором Інституту.

4.4. Завідувач відділу забезпечує розроблення та затвердження директором Інституту посадових інструкцій наукових працівників відділу.

4.5. Завідувач відділу за дорученням керівництва Інституту представляє відділ у державних установах та організаціях з питань, що відносяться до компетенції відділу.

4.6. На час тимчасової відсутності завідувача відділу (відпустки, відрядження, хвороба тощо) виконання його обов'язків може бути покладено на одного з наукових працівників відділу.

4.7. Організаційною формою роботи відділу є його засідання, які проводяться не рідше одного разу на місяць та оформлюються протоколами.

На засіданнях відділу вирішуються питання організаційної та наукової діяльності, обговорюються та затверджуються індивідуальні плани наукової роботи, звіти наукових працівників відділу.

4.8. Робота відділу забезпечується його науковими працівниками, обов'язки, права та відповідальність яких визначаються відповідно до законодавства України, Статуту та посадових інструкцій.

4.9. Головні та провідні наукові співробітники відділу обираються на конкурсних засадах і призначаються на посаду директором Інституту за погодженням з Бюро Відділення історії, філософії та права НАН України, а головні наукові співробітники – за погодженням з Президією НАН України.

Старші наукові співробітники, наукові співробітники, молодші наукові співробітники відділу обираються на конкурсних засадах і призначаються на посаду директором Інституту.

4.10. Трудові договори з науковими працівниками, зазначеними у пункті 4.9, можуть укладатися як на невизначений строк, так і на строк, визначений угодою сторін, але не більше, ніж на п'ять років, що зазначається в умовах конкурсу.

Обрані за конкурсом наукові працівники, з якими укладено трудовий договір, підлягають періодичній атестації в порядку, встановленому законодавством.

Посади наукових працівників, з якими укладено трудовий договір на визначений строк, після його закінчення вважаються вакантними і для їх заміщення може бути проведено новий конкурс в установленому порядку.

4.11. Наукові працівники відділу несуть відповідальність за своєчасне та якісне виконання посадових обов'язків, індивідуального плану наукової роботи, дотримання Правил внутрішнього трудового розпорядку, вимог нормативних документів з техніки безпеки, охорони праці, пожежної безпеки, виробничої санітарії та гігієни праці, збереження та ефективного використання закріплених за ними матеріально-технічних ресурсів.